

WILG & MAND

1990-1

WILG & MAND

Doelstellingen Stichting Wilg & Mand

- Nieuwe perspectieven zoeken en creëren voor het Nederlandse mandenmaatwerk binnen de potentiële afzetgebieden.
- Behoud van het veelzijdige vlechtvakmanschap: o.a. door het uitgeven van handboeken en het stimuleren van cursussen.
- Behoud van de vakkennis betreffende de griendteelt en bevordering van een goed evenwicht tussen vraag en aanbod.
- Het initiëren en begeleiden van onderzoek/studies binnen het wilg-en-mand vakgebied.
- Het via een speciaal fonds aanschaffen van materiaal met een historische waarde: vlechtwerk, gereedschappen, boeken, e.d.
- Het interesseren van zoveel mogelijk Nederlanders (incl. de overheid) voor de activiteiten van de Stichting Wilg & Mand.

Minimumdonatie: f 15,- per jaar

Donateurs ontvangen de bulletins gratis

Stichtingsbestuur:

Voorzitter : Ch.W.Vink
Secretaris : C.Tutein Nolthenius
Penningmeester: H.P.Verboord
Leden : P.Craenen, P.van den Dool, A.D. van 't Hoog,
G.M.Pot-van Regteren Altena, W.Wendrich

Bulletin-redactie:

A.D. van 't Hoog, G.M.Pot-van Regteren Altena,
C.Tutein Nolthenius

Bijdragen voor het bulletin kunt u sturen naar het secretariaat. Bij voorkeur getypt of in goed leesbaar handschrift.

Redactie secretariaat, administratie en advertenties:

Van Heemstralaan 35, 6814 KB Arnhem. tel: 085-516507

Penningmeester Stichting Wilg & Mand, Vlijmen:

tel:04108-12252

Girorekening: 26 95 726

Bankrekening: 41 89 09 083, AMRObank, Vlijmen

Uitgave:Wilg & Mand. Verschijnt viermaal per jaar.

Tiende jaargang, 1990 nr. 1

Drukkerij: A.J.van Midden, Dorp 246, Benschop

VAN HET BESTUUR

Donaties restauratie gildebord.

Het bestuur van de stichting was zeer verheugd met de spontane en snelle reactie van vele donateurs op onze oproep voor een extra donatie voor de restauratie van het gildebord. In krap vier weken tijds grepen 75 donateurs hun giroboekje en maakten behalve de normale donatie ruim f 1300.- extra over. Voorwaar een fraai resultaat!

Komende weken zullen de gesprekken met de restaurateur en een calligraaf-en typografisch ontwerper plaats hebben. Wij hopen hierna spoedig de opdracht tot restauratie te kunnen laten geven.

Mandenvlecht cursussen met teen.

Met veel plezier kunnen we berichten dat direct na Pasen een vlecht cursus van een week door Tonny Gerfen gegeven zal worden in Bergen (N.H.). Het aantal deelnemers is nog niet aan zijn maximum maar er zijn er voldoende om hem door te laten gaan. (Wie zich nog wil opgeven: tel.072-335517 van H.van Rooyen de organisator)

Van maandag 30 juli - 17 augustus zal Tonny in het Openluchtmuseum te Enkhuizen drie weekse cursussen geven en Arie zal op nog niet vastgesteld tijdstip in Arnhem gaan werken met belangstellenden.

Houdt er dus met uw vakantieplanning vast rekening mee. Opgave bij het secretariaat (liefst schriftelijk) of bij Tonny: 08309-51784 of bij Arie: 05783-1346.

12 MEI A.S. GECOMBINEERDE SCHIL-TUUNDAG

Op 12 mei a.s. zal onze stichting samen met de Vogelwacht Vijfheerenlanden te Vianen en het Zuidhollands-landschap een dag organiseren waar de bezoekers het teenschillen en de verschillende manieren van tunen kunnen leren. Daarnaast zijn er excursies onder leiding door de grienden. Iedereen is welkom en er is genoeg ruimte en oefenmateriaal om vòòr of nã de excursie aan het werk te gaan. Ook zal er geschikt vlechtmateriaal voor het maken van tuinafscheidingen in hordevorm te koop zijn.

De dag wordt gehouden bij de "Schaapskooi" Overboeicop 15 in Schoonrewoerd (nabij Vianen) en begint vanaf 10.00 uur.

"DE HELE WERELD IS SCULPTUUR".

Dat is de onderliggende gedachte van de veelzijdige kunstenaar Marinus Boezem, thans wonend en werkend in Middelburg.

Bij de installatie van "Degli Uccelli" schreef Frans Josef Witteveen niet voor niets: "Het polderland, de wind, de Gothiek, vogels, spiegeling: de bekende thema's in het werk van Boezem. Maar onder deze gemakkelijk herkenbare laag speelt hij met een lichte vorm van ironie zijn spel met schijnbeelden en tegendelen, met daarin een schakel in een steeds gecompliceerder wordend netwerk. Dit geldt voor elke kunstenaar, maar voor Boezem in het bijzonder."

Degli Uccelli trekt de belangstelling van Wilg & Mand tweeledig: als kunstwerk en als vlechtwerk!

Het kunstwerk is opgebouwd uit verschillende materialen en motieven en ook de thematiek bestrijkt verschillende velden. Op de plavuizen liggen twee paren metalen balken in INP-profiel. Ze zijn zo gegroepeerd en gestapeld dat ze een ruit vormen, waarvan de zijden voorbij de hoekpunten doorlopen.

Het formele uitgangspunt is een vierkant dat is uitgerekt tot een ruitvorm, die lijkt op de maas van een gespannen net.

De stalen ruitvorm is een geabstraheerde spiegeling van het gewelf van de hal, doch in volslagen verschillend materiaal, waardoor tegelijkertijd een contrast wordt aangescherpt.

In de rationele rechte profielen manifesteert zich een moderne bouwmentaliteit en vormt een tegenstelling met de fijn gekromde gemetselde ribben van het Laat-Gotische gewelf van Rombout Kelderman's Middelburgse Vleeshal, waarin het kunstwerk werd opgesteld.

Binnen de ruitvorm liggen drie vogeleieren, die zijn gevlochten uit rotan en pitriet. Deze toevoeging aan het stalen arrangement maakt de contrastwerking en het samenspel van connotaties ingewikkelder.

De balken verbeelden een nest, waarin zorgvuldig gevlochten eieren liggen.

Maar er is nog meer !

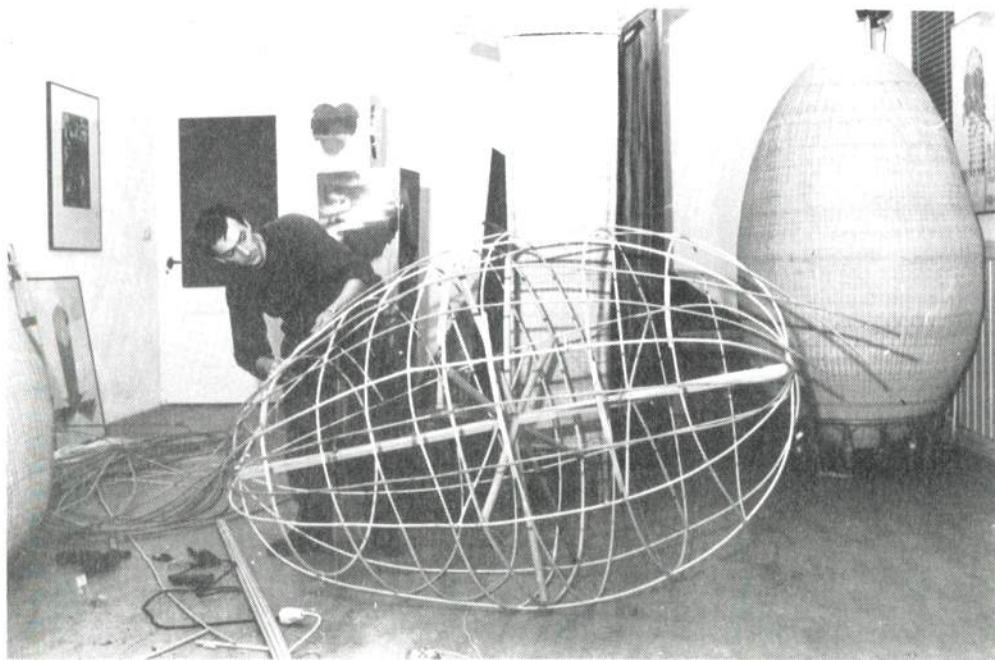
Het langzame ontstaan van de eieren is duidelijk zichtbaar gebleven en herinnert aan de architectuur, in het

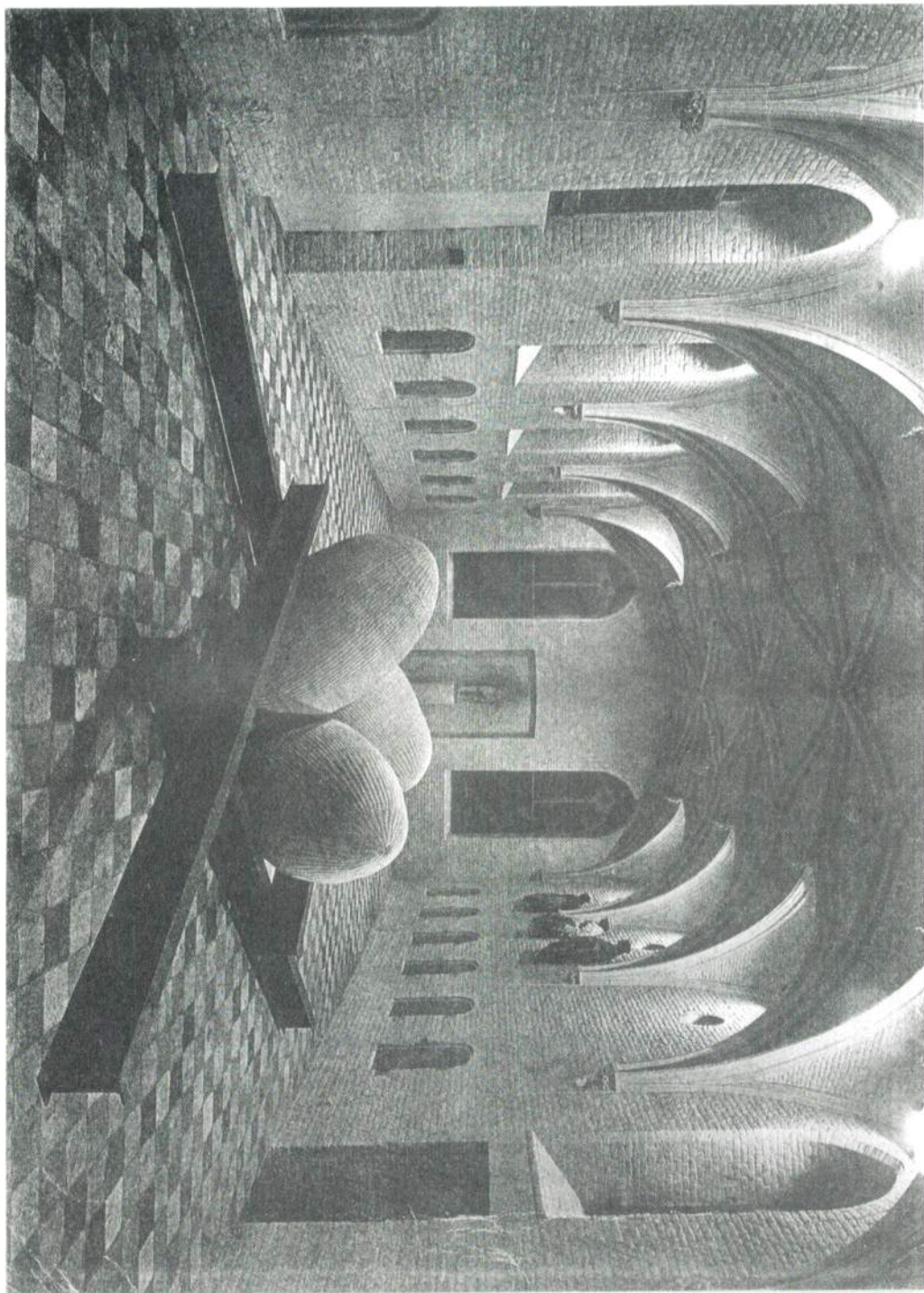
bij zonder aan de Gotische architectuur. Ook doet het denken aan de oorsprong van de bouwkunst, zoals die beschreven is door de Romeinse theoreticus Vitruvius of zoals die uit de doeken wordt gedaan door Semper. Het gevlochten ei wordt door Boezem dan ook niet voor niets gepresenteerd als kern van de architectonische ruimte. Nest en ei zijn zo vervlochten tot één sculptuur.

De naamgeving "Degli Uccelli" kwinkeleert als het vogeltje, dat erin wordt aangeduid. De compositie lijkt luchthartig, maar is in wezen beladen met diepgravende betekenissen. Ze speelt op een perfecte manier in op de ruimte, waarin ze is opgesteld maar knoopt ook aan bij het netwerk van motieven en thema's waaruit het variabele maar sterk samenhangende oeuvre van Boezem is opgebouwd.

Natuurlijk spelen de gevlochten eieren in dit geheel voor Wilg & Mand een belangrijke rol. En niet voor niet springen ze zowel in kunstzinnig als vaktechnisch opzicht letterlijk en figuurlijk boven het nestframe uit.

Het echtpaar Ludi en Rinske van de Ven in Middelburg heeft alle eer ingelegd om het idee van de ontwerper zo'n gestalte te geven! Een ei van 2 meter wordt niet zo maar eventjes "op de plank gelegd" !

Het begint al met het frame, waar omheen gevlochten moet worden. Eerst een schaalmodel gemaakt om vorm en model te kunnen bekijken. De opbouw van het frame begint daarna met een stok van 1.92 M. Daar zijn door middel van spaken 8 ringen aan bevestigd en daar omheen en overheen in de lengterichting dikke pitriet "staken".

Vanuit één punt wordt het frame ingevlochten met het bijsteken van de vlechtstaken. Dat zijn er dan uiteindelijk 144 !! Het invlechten van pitriet van $2\frac{1}{2}$ mm vergt uren en uren, maar geleidelijk komt er een enorme "mand-vorm" tot stand. Om het ei à la Columbus overeind te houden werd een grote cement-ton als "eierdop" gebruikt!

Het was te voorzien dat het dicht vlechten van de "top" het moeilijkste karwei zou worden.

Het "bovenkapje" werd erop gevlochten toen het ei voor 4/5 klaar was. De staken van het kapje werden bijgestoken in het vlechtwerk van het ei.

Om het laatste gedeelte dicht te kunnen vlechten moest het ei plat gelegd worden. Het invlechten alleen vergde 20 uren vingervaarigheid, vingervlugheid en voortdurende concentratie! Maar het was voor ons vlechtende donateursechtpaar een grote voldoening dat hun schepping niet alleen op de tentoonstelling in Middelburg veel belangstelling trok, maar dat de eieren zelfs aan de overkant van de Atlantische Oceaan n.l. in San Paulo in Brazilië heel wat bewondering ten deel viel!

Na de opgedane ervaringen met de eerste serie, werden voor de 2^e serie van 3 eieren de frames van metaal vervaardigd. Daardoor werden ze alle drie precies hetzelfde uiteraard in tegenstelling tot de eerste drie, die toch onderling net iets verschilden. De nieuwe serie, bedoeld voor weer andere tentoonstellingen, werd gevlochten in datoe 3/5 mm.

De grootte in dit geval 175 cm. met een diameter van 120 cm. Dat deze "Zeeuwse Eieren" een wereldwijde publiciteit kregen bewijst weer eens te meer dat creativiteit, inventiviteit gepaard aan gedegen vakmanschap aan vlechtwerk de plaats toebedelen die het ook ten volle verdient!

Harrie Verboord

Bestuur en bestuursvergaderingen

Toegetreden tot het bestuur is op 20 oktober mevrouw W.Wendrich. Verdere uitbreiding is gewenst en zal gerealiseerd worden.

Het bestuur vergaderde op 3 maart, 9 augustus, 20 oktober en 1 december. Belangrijke punten waren: hoe te reageren op het persbericht over de oprichting van de Nederlandse Mandenmakersvereniging, de opstelling van kwaliteitseisen, het beëindigen van het redactielidmaatschap van de heer Ooms, de professionele inrichting van de museumcollectie aan de hand van een duidelijke planning, verder het verzamelen van subsidies voor de restauratie van het gildebord en het aantrekken van een geschikte restaurateur en de viering van het 10-jarig bestaan van de Stichting.

Donateurs

48 nieuwe donateurs traden tot de Stichting toe. Aan de andere kant bedankten er helaas 43 donateurs voor hun contact met de stichting. Het totale aantal blijft zo even boven de 400 hangen.

Donateursdag

Deze werd 30 september in Langbroek gehouden. Hij stond in het teken van de teencultuur. Behalve voordrachten over de historie van de cultuur in Langbroek en omgeving werd ook een publiekeverkoop nagespeeld zoals die vroeger in die omgeving werd gehouden met veilingboekje en afslager tot groot genoegen van de 110 aanwezigen. Helaas kon de heer Tuinzing die zoveel schreden in die streek heeft liggen en zoveel voortreffelijke kennis van deze cultuur en de historie bezit en die ook deels in de boekjes Ronde- en Ovale mand heeft neergelegd, niet aanwezig zijn. Wel was zijnselectie van mooie foto's in een expositie te bezichtigen.

Na de gezamenlijke lunch was er een bustocht met uitleg door het gebied. De rit ging naar een machinale wiepenmakerij en er was een wandeling langs enkele teenpercelen. Hierbij kon men ook zien hoe het tunen kan gebeuren en er was gelegenheid het zelf eens te proberen. Hiervan werd helaas maar spaarzaam gebruik gemaakt.

Het volledige verslag is in bulletin 1989-3 opgenomen.

Financieën

Overzicht van de ontvangsten en uitgaven 1989

Ontvangsten

contributies	f	7590,10
donaties W&M Fonds		330,-
andere donaties		1308,45
verkoop: 70 x Ronde M		491,75
57 x Ovale M		1490,-
49 x Gerieft.		392,-
850 labels		170,-
filmverhuur		102,-
bijdrage donateursdag		2202,50
rente		838,21
totaal		<u>14915,01</u>

Uitgaven

drukkosten bulletin	f	3642,10
porti verzend. bull.		1112,12
aacceptgiro's en envelopp.		734,24
porti verz. boekjes		120,-
1000 info bull.		764,26
materiaal tuundemonstr.		270,-
foto's archief en fotocop.		264,60
aankoopkosten Gerieft.		226,-
aankoop boeken bibl.		72,40
porti alg. en kleine kosten		359,60
telefk., reiskosten secr.		765,30
vergaderingen		158,30
representatie		159,50
kosten donateursdag		2604,49
Kamer van Koophandel		61,-
bankkosten		3,14
verlies door diefstal		743,45*
voordelig saldo		<u>2854,51</u>
totaal		<u>14915,01</u>

* aangezuiverd door een genereuze donatie!

Vlechtcursussen

De belangstelling voor de gewone avondcursussen in Heerde IJsselstein en Nederweert in het winterhalfjaar blijft behoorlijk groot. In november kon Tonny Gerfen in Westervoort een cursus van 10 avonden met 9 cursisten starten. Deze draait geheel zonder sub-

sidie van gemeentelijke overheid. Hij wordt vervolgd met nog 8 avonden.

In de zomervacantie werden in het Ned. Openluchtmuseum en het Openluchtmuseum in Enkhuizen respectievelijk 1 en 3 cursussen van een week gehouden met steeds 9 à 10 cursisten. De belangstelling hiervoor was goed en de cursisten zijn steeds zeer enthousiast. Komende zomer zal dit weer ondernomen worden. Goede publiciteit is hiervoor wel nodig.

De jaarlijkse tuundag in het NOM had ook weer het gebruikelijke succes. De belangstelling voor het gebruik van natuurlijke materialen lijkt toe te nemen.

Het bulletin

Hoewel vertraagd en minder correct uitgevoerd, kwamen er toch 4 nummers uit met totaal 59 pagina's en 44 afbeeldingen. Onderwerpen waren o.a.: mogelijk gebruik van vlechtwerk binnenshuis in de decoratieve sfeer, bij speciale opdrachten en in de kunst. Geschiedenis over de manden van de Langstraat en de mandenmakersstaking in 1925. Verder enkele technische beschrijvingen van manden en mandwerk in het buitenland.

De opening van het Rotacentrum in Noordwolde werd verslagen. Omdat er een interessant museum geopend werd was dit een belangrijke gebeurtenis in onze sfeer. In het laatste nummer werd middels een beschrijving van de gildelijst een oproep geplaatst aan de donateurs voor een donatie. Tot slot een verslag van de 10^e manden Jaarmarkt in Lichtenfels, waar een 20-tal bestuursleden en donateurs elkaar ontmoetten.

Publiciteit

Het Algemene Informatiebulletin werd herdrukt. Enkele malen werd de Stichting vertegenwoordigd op opendagen van de Vereniging tot behoud van Natuurmonumenten, Kasteel Middachten en op de ambachtenmarkt op Hoog Catharijnen. Ook via enkele markten doen donateur-mandenvlechters hun best meer bekendheid aan de Stichting te geven.

Bibliotheek

De literatuur kon slechts met een 5-tal titels uitgebreid worden, te weten:

- De sociale-en economische ontwikkeling van de griend-

cultuur en haar verwerkende industriën in Nederland van 1900 tot 1950. Een doctoraal-scriptie van S.Bierens de Haan, 1987

- Het poppenhuis, door J.Pijzel-Dommisse 1987
- Kopfweiden- Herkunft, Nutzung, Pflege; door E.Staudt
- De Visserij langs Vlaanderens kust in oude prentkaarten 2^e dr. 1977 door J.Ballegeer en J.P.Braems
- Catalogus fijnschilderijen tentoonstelling Leiden 1988

VAN OVER DE GRENZEN

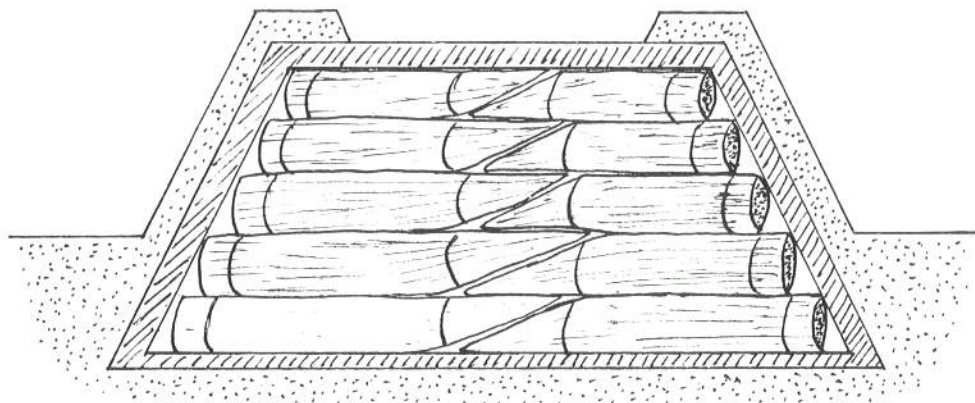
HET INKUILEN VAN SCHILTEEN

(naar een artikel van Otto Brüning in "das Flechtwerk" nr.56/4)

In het gebied van de Elbemarsch bij Winsen, een stadje net ten zuidoosten van Hamburg in het noorden van de Bondsrepubliek, hield men er tot rond de eerste wereldoorlog een vreemde methode voor het schilklare maken van twijg op na.

Zodra het zogenoemde "winterhout" van het veld kwam, vanaf eind november, werd de tot schilte bestemde twijg op lengte gesorteerd, gebundeld in bossen van 12 tot 17 kilo en daarna rechtop gezet om het uitdrogen van het snijvlak te voorkomen. Vervolgens werd in de hof van de boerderij of in een nabijgelegen akker een kuil gegraven met een diepte van ongeveer tweemaal de dikte van een bos twijg. Op de bodem van de kuil kwam een onderlaag van ongeveer 5 cm stro of strooisel, waarop 4 tot 5 lagen bossen horizontaal kwamen te liggen, de langste onder en de toppen naar binnen gericht (zie tekening).

De bossen bleven daarbij stevig vastgebonden en er werd geen zand tussen gestort (zoals dat bij bieten of wortelen wel gebeurde). De stapel werd dan natgegoten overdekt met een 10-15 cm dikke strolaag, zowel aan de zijanten als bovenop. Het geheel werd daarna bedekt met een flinke laag aarde, ongeveer zoals bij een aardappelkuil. Het middengedeelte bovenop bleef onbedekt, slechts enkele latten kwamen over het stro om windschade te voorkomen.

Bij aanhoudende droogte werd de kuil begoten. Een zeer gunstige werking had een flink pak sneeuw en het langzaam dooien daarvan.

Eind april, begin mei werd de kuil geopend. Al naar gelang de weersomstandigheden kon de twijg al handlange uitlopers hebben en onmiddellijk uit de kuil geschild worden. Was dit niet het geval, dan werden de bossen in 10-20 cm diep water gezet waarin tegen verkleuring van de teen door de grond een laagje strooisel was gelegd. Bovendien werden de toppen van de bossen bij gure, drogende wind beschermd door er bastresten overheen te leggen.

Op dezewijze ging men indertijd het schilseizoen in, een belangrijke periode in de plattelandseconomie, waarvan het einde, meestal tegen Pinksteren, met een klein familiefeest werd afgesloten, aangezien kinderen de belangrijkste werkkraft waren.

Wim van der Zande

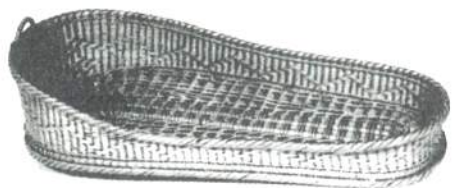
OVER MINIATUUR MEESTERSTUKJES

Kort geleden voor onze bibliotheek verworven, verdient "Het Utrechtse poppenhuis van Petronella de la Court" door Jet Pijzel-Dommisse aandacht in dit bulletin. Weliswaar bestrijkt het een veel uitgebreider terrein dan waar wij ons gewoonlijk op bewegen, maar mandjes hebben er een plaats in. De plaats en het gebruik ervan in een 18de-eeuws Amsterdams huis wordt er in beschreven en geïllustreerd. De interieurs van de kamers zelfs in kleur.

Zoals alle miniatuur-voorwerpen in het bewuste poppenhuis dat met zijn 11 ruimten verdeeld over drie verdiepingen ruim 200 x 180 cm meet, zijn ook die mandjes (zeker twintig in getal) voorbeelden van uitzonderlijk vakmanschap. Ze zijn, omdat ze nu eenmaal heel klein moesten zijn, op één pijpemandje na uitgevoerd in de daartoe geëigende techniek van het "fijnscheenwerk". Witte teen van hoge kwaliteit werd daarvoor gespleten en de "spleuten" werden met kleine schaafjes op dikte en breedte (soms minder dan een millimeter!) gebracht, voor staakjes en inslag. De techniek is hier te lande waarschijnlijk bekend geworden vanuit de stad Halle (10 km ten zw van Brussel) die er eeuwenlang om heeft bekend gestaan. Of nu deze "poppen"mandjes hier op jaarmarkten en in winkels, ingevoerd uit Halle, werden verkocht, of dat ze ook hier werden gemaakt (waarvoor een enkele aanwijzing bestaat) is nog niet zeker. Dat de naam "Brabants werk" ervoor gebruikt werd, blijkt uit aantekeningen bij een ander Amsterdams poppenhuis, thans in het Gemeente Museum in Den Haag.

Evenals alle meubels, schilderijen en talloze gebruiksvoorwerpen, zijn ook deze mandjes in het boek duidelijk en stuk voor stuk afgebeeld en beschreven. Wat ermee geïmiteerd werd is ten dele het grauw- of groenwerk van de gewone mandenmaker (de turfmand, de pijpenmand)

verder het witwerk dat eveneens in alle Nederlandse steden gemaakt en verkrijgbaar was (wieg, vuurmand, bakermat enz.) en tenslotte het fijne en zonder twijfel dure "Brabants werk". Van dit laatste is een zeshoekig mandje wel een uitzonderlijk virtuoos gemaakt specimen.

Het zowel wat tekst als wat vormgeving betreft knap gemaakte en tot in details verzorgde boek is nu ter beschikking van onze donateurs, die het bij de secretaris te leen kunnen vragen. Het zal zeker inspireren tot een bezoek aan het Centraal Museum te Utrecht waar het poppenhuis te bezichtigen is, en waar ook het boek (evenals in de boekhandel) te verkrijgen is. M.P.

Jet Pijzel-Dommisse, Het Poppenhuis van Petronella de la Court. Utrecht-Antwerpen 1987. Prijs f 19,50 60 p.

Nederland is weer een Rietboek rijker!

Op 21 februari j.l. verscheen in Zwartsluis in Motel Zwartewater het tweede boek van Freddy (Frederik) Weys "Een ambacht met Riet" met als ondertitel: riet, biez en griendhout.

Zijn eerste boek heet, "Een ambacht met Hout"; zijn vader was timmerman. Even slikken voor de Stichting Wilg & Mand, als griendhout en biez en tot het rietambacht behoren. Een uitgever let daar niet op.

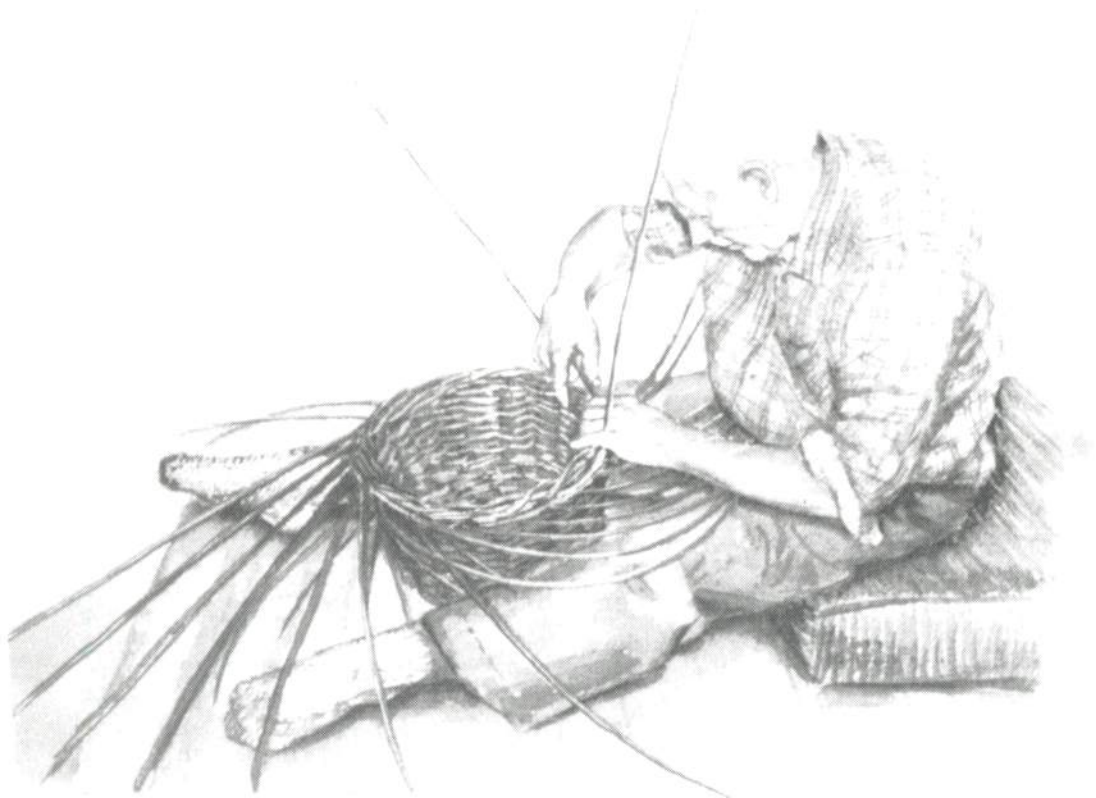
In vele tekeningen worden landschappen, mensen en werkzaamheden weergegeven behorend bij riet, biez en griendhout. Men kan zich het beste de tekeningen van Rien Poortvliet voor de geest halen, daar zijn ze in de verte verwant aan.

Al bladerend moet men de diverse ambachten opsnorren, want een inhoudsopgave ontbreekt, evenals nummering der bladzijden en vermelding van bronnen en medewerkers.

Het is een boek vol tekeningen, hooguit 10% tekst.

Voor vorser of vakman geen naslagwerk.

Een groot gemis is de juiste weergave van het eigene van de verschillende natuurmateriële; ze zijn te bou-

tig, zonder de nodige details getekend. De onwerkelijke kleuren versterken dit nog. De mensen worden kundiger weergegeven dan de natuurproducten. 't Is voor te stellen dat de griendbaasin het boek verwonderd kijkt naar een bos éénjarige teen en denkt: "wat moet ik met deze knuppels".

De mandenmaker moet beslist stevige vingers hebben, om zulk stevig materiaal tot manden te vervlechten.

In het boek komen het bezembinden, het borstelmaken, het dakdekken, zinkstukken maken en stoelenmatten aan de orde naast het mandenmaken. Dat gaatjesmat van pitriet wordt gemaakt is storend.

De Stichting heeft dit boek gekregen van Zuid Boekproducties B.V. te Lisse, met het verzoek aandacht aan dit boek te schenken.

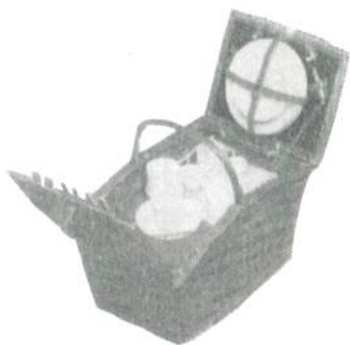
Oordeelt U zelf, maar blijf om U heen kijken.

Het boek kost f 69.-, bevat 500 tekeningen en weegt 1½ kg. Het heeft ISBN nr. 90.6248.627.4.

A.D. van 't Hoog.

Dezer dagen kwamen wij een alweer wat langer tijd geleden in NRC-Handelsblad verschenen artikel, geschreven door de bekende journalist Rudie Kagie, tegen. Nu het voorjaar weer nadert is het weer actueel. Het werd als volgt ingeleid: "Het alledaagse servies en bestek volstaat niet meer bij het picknicken. Dure manden met luxueuze 6-persoons inhoud gaan dezer dagen grif van de hand. Ook verhuren traiteurs en restaurants de manden met inhoud voor een copieus dagje op het land".

Zo'n inleiding wekt de indruk dat mandenmakers een interessante markt kunnen gaan bewerken: picknickmanden vlechten, maar dan wel van een hoogwaardige kwaliteit die kan wedijveren met Engelse makelij. We laten Kagie aan het woord: "Elke weersverandering lijkt bij de consument een visioen te weeg te brengen van een nieuw, tot dusver onbereikbaar leven. Het kwik stijgt tot zomerse hoogte, vogels kwetteren in de bomen. Stedelingen glimlachen elkaar zonder duidelijke reden toe. Hoewel in een grillig klimaat als het onze dergelijke uitbundigheid zelden langer dan drie dagen duurt, lijkt de mensheid op slag betoverd. De jongste collectieve impulsaankoop behelst een oerdegelijke picknickmand van Engelse makelij, waarvan de prijzen varëren van driehonderdvijftig tot tweeduizend gulden. Op zonnige zaterdagen gaan er bij de Amsterdamse Hofleverancier Metz & Co. makkelijk vijf stuks over de toonbank".

Uit het artikel van Kagie blijkt dat dergelijke manden ook (her)ontdekt zijn als relatiegeschenk. Voor ons het zoveelste bewijs, dat een groeiende interesse voor de natuurproducten als wilgemanden ontstaat. Ook manden voor tuindoel-einden raken meer en meer in.

J.O.

NIEUWE DONATEURS VANAF 1989

J.M.T.Admiraal	Veldweg 23	8071	BD	Nunspeet
F.Bosland	Pernestraat 15	1901	AV	Castricum
P.G.Copier	Dorpsstraat 58	1691	EH	Hauwert
G.S.P.M.Craenen	Sleedoornstraat 13	6118	GH	Nieuwstad
Mw.H.M.A.Dirkzwager	Kerkstraat 41	6996	AG	Drempt
J.van Dijk	Visserstraat 2	5612	BT	Eindhoven
Mw.A.M.Dijkhof	Oude Molenweg 3	1871	CG	Schoorl
A.J.J.van Egmond	Tiendweg 33	3481	HS	Harmelen
W.Haagsma	Adelheidstraat 5	9715	AR	Groningen
Mw.J.Huisman	Jongemastraat 10	8701	JD	Bolsward
H.M.Jaspers	Vredestraat 4	6511	AC	Nijmegen
Mw.C.S.John	Dorpsweg 43	1697	KB	Schellinkhout
H.van der Linde	Straatweg 188	3621	BX	Breukelen
Mw.L.C.Littel	Kamksestraat 24	6686	AW	Angeren
G.M.A.van der Meer	Onderweg 14	1871	VA	Schoorl
T.V.M.Mertens	Mariastraat43	4506	AD	Cadzand
H.B.Obertop-Boogaardt	Zuidersluis 6	3439	LA	Nieuwegein
M.Peelen	Achterstraat 56	4147	AD	Asperen
G.Rooker	de Leyen 9	8401	AX	Gorredijk
H.van Rooyen	Boekenstein 104	1852	WX	Heilo
Fa. van Schaik	Gooyerdijk 41	3947	NB	Langbroek
Mw.G.Schreurs	Geneygen 1	6096	NH	Grathem
P.Schenk	Kolkweg 4	1606	MJ	Venhuizen
L.T.Schinkel	F.Bolstraat 1	3904	VK	Veenendaal
Mw.A.Seinhorst	Het Erf 65	8256	DE	Biddinghuizen
Mw.T.Spruyt	Ms.St.Donathus Amstd	1074	JH	Amsterdam
Sticht.Biesbosmuseum	Spieringsluis 4	4251	MR	Werkendam
Sticht.Rotanc.Noordw.	Paaskant 1	8391	JA	Noordwolde
J.Sijp	Kortebosweg 47	1756	CA	't Zand
M.S.J.Tijmsa	v.Heemkerkstr.40	6821	AX	Arnhem
J.Timmermans-de Jong	Ellerweg 20	8256	RT	Biddinghuizen
F.Venijn	Plevierweg 50	1873	HT	Groet
H.J.P.Vreeman	Kerkstraat 10	6991	HC	Rheden
F.B.de Vrijer	v.Doornstraat 32	1851	J.K.	Heilo
J.W.van Wel	Oranjestraat 17	3511	RA	Utrecht
N.Wieringa	Sumatralaan 14	3705	XL	Zeist
Mw.M.van der Wijk-Smit	P.Potterstraat 19	5613	KR	Eindhoven
Mw.D.L.J.Zwagerman	Zesstedenweg 225	1613	JE	Grootebroek
M.Berghout	S.v.Haringhouckstr.22	8701	DZ	Bolsward
J.J.Coumou	Prof.Fuchslaan 20	3571	HD	Utrecht
Mw.E.M.A.Feenstra	Aldorphof 8	6835	BA	Arnhem
A.Jansen	Parallelweg 120	6874	BH	Wolfheze
J.Krämer	Goudenregenstraat 9	1602	RK	Enkhuizen

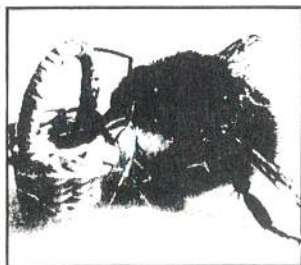
Mw.M.Lemmens	Dennenhorst 22	3972 GM Driebergen
R.E.Morees	C.J.Bilderdijklaan 15	1215 BL Hilversum
Mw.Pos	Kortenhoeftsedijk 54	1241 LP Kortenhoef
W.Rook	Hoogten 12	8326 PB St.Janskl.
J.Schilder	Dorpsstraat 36	1842 CV Ooterleek
J.C.Schulp-v.Wijn- gaarden	Pr.Julianapark 2	8601 GJ Sneek
Staatsbosbeheer		
Regio Rivierenl.	Postbus 655	5340 AR Oss
St.Rotancentrum		
Noordwolde	Paaskant 1	8391 JA Noordwolde
J.H.de Veen	Brummelkampstr. 51	8191 XC Wapenveld
C.Verheggen	Hadsweg 1	6004 RH Weert
G.van Weverwijk	Dorpsstraat 4	4122 GG Zijderveld

WIJ LAZEN VOOR U

Uit het blad van The Basketmaker's Association, the Newsletter nr.51 haalden we dit verhaaltje.

Waldemar Bakert is niet iemand om rond te lummelen. Zo besloot hij te gaan vlechten en hij creëerde het kleinste mandje ter wereld. De duitse ambachtsman maakte een mandje met een diameter van 8 mm en een hoogte van 12 mm. Het is duidelijk (zie afbeelding) dat dit net het ding is dat een drukke werkster

nodig heeft om pollen in te verzamelen. Op de negende mandenjaarmarkt in Waldemar's woonplaats Lichtenfels stond toen ineens alles in het teken van de bij. En Waldemar koestert zich in de glorie van zijn succes.

Kleerzolder

